

OPONENTSKÝ POSUDEK

Téma: Vztah známkoprávní a autorskoprávní ochrany v českém právu

Diplomant: Adéla Wiesnerová

Oponent: Doc. JUDr. Vladimír Pítra

Srovnávání jednotlivých druhů výlučné ochrany tzv. nehmotných statků poskytuje autorovi vždy poměrně značný prostor proto, aby splnil povinné penzum rozsahu práce. Tak je tomu i v daném případě. Výklad je obsáhlý, neboť zahrnuje popis jednotlivých aspektů ne jednoho, ale dvou právních institutů, a tak nakonec zabere dvě třetiny rozsahu práce. To by samo o sobě nebylo nijak na škodu, avšak po takové porci přípravného textu bych v kapitole 4 očekával trochu více zdůvodnění, proč se v jednotlivostech oba právní instituty odlišují.

Takto působí výklad obzvláště v některých srovnávacích kapitolách poněkud stroze a mám pocit, že bylo zde možné z tématu vytěžit více. Vždyť zejména kapitoly 4.7. (omezení práv) a 4.9. (subjektivní práva) nabízejí široké možnosti právních výkladů se zřetelem k naprosté odlišnosti předmětů ochrany známkového a autorského práva. Tyto kapitoly pak vyznívají jako prostý soupis odlišností bez potřebného právně-teoretického zdůvodnění. Není přitom pochyb, že se diplomantka s pojednávanou materií dostatečně obeznámila, avšak výklad získanými poznatky neprohloubila. Více pak šlo jistě vytěžit i z kapitol věnovaným souběhu resp. kolizím obou právních ochran, jež jsou v praxi poměrně častým jevem.

Po formální a metodologické stránce nemám k práci zásadních připomínek. Výklad je podán srozumitelně, je vhodně rozčleněn, k práci s literaturou nemám připomínek.

Diplomová práce je způsobilá k obhajobě. Hodnotím ji jako velmi dobrou až dobrou. Při obhajobě doporučuji se zaměřit na jednotlivé otázky z komparativní části 4. předložené diplomové práce.

V Praze dne 22.4. 2013

Doc. JUDr. Vladimír Pítra